

گپ و گفت

ضمیمه نوجوان

شماره ۵۹ ■ ۲۰ خرداد ۱۴۰۰

نوجوان
۱۳۸۲

محمد کفیلی

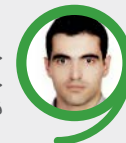
با تشکر از
امیرحسین
علی نیافر

یادداشت

سیکل معیوب

جلال بابایی
خبرنگار ورزشی
فارس

بررسی سطح
اول فوتبال اروپا،
نشان دهنده
اولویت در تشکیل

تیم‌های پایه و

آکادمی‌های فوتبال است؛ خروجی آکادمی هر باشگاه، در پایان هر فصل، جدای از تکمیل لیست بازیکنان تیم بزرگسالان، منبع درآمد خوبی هم برای آن باشگاه محسوب می‌شود.

اما در فوتبال ایران، اوضاع زمین تا آسمان با قاره سبز تفاوت دارد. سیکل معیوب، شاید بهترین واژه‌ای است که می‌توان برای فوتبال پایه در ایران به کار برد. به طوری که قیاس بازیکنان ورودی به مدارس فوتبال در مقابل خروجی آنها، مانند دریا و قطره است.

کشورمان در رشته فوتبال کاملاً مستعد است و این سبب می‌شود مقابل عملکرد آکادمی‌ها، علامت سوالی بزرگ قرار بگیرد که چرا نتیجه حاصل نمی‌شود؟ فساد مالی و اخلاقی، فقر شدید در امکانات، کم‌توجهی خانواده‌ها و مسؤولان، به کار نگرفتن مربیان متخصص، ریشه دواندن دلالتی و شرط‌بندی و مدیریت دولتی از مهم‌ترین عواملی‌اند که باعث شد طی سال‌های اخیر فقط ویرانه‌ای از فوتبال پایه در ایران برجا بماند.

استقلال و پرسپولیس به عنوان دو تیم پرهوادار کشور، هر فصل مبالغ زیادی صرف خرید بازیکن داخلی و خارجی می‌کنند تا بتوانند در رقابت‌های مختلف موفق شوند، درحالی که سرخابی‌ها می‌توانند با پویا کردن آکادمی‌هایشان از تانسیل بالای آنها استفاده کنند. به عنوان مثال مهدی عبدی، بازیکنی بود که از پایه‌ها رشد کرد و در دوران محرومیت عیسی آل‌کثیر توانست در فینال لیگ قهرمانان آسیا برای پرسپولیس گلزنی کند. با وجود این اما در نقطه مقابل سرخابی‌های پایتخت که به لطف مدیریت دولتی در اداره تیم بزرگسالان خود هم به بن‌بست خورده‌اند، باشگاه‌هایی نظیر سپاهان و فولاد خوزستان وجود دارند که در زمینه فوتبال پایه، پرچم دارند و طی سال‌های اخیر همواره فوتبال ایران را تغذیه کرده‌اند. با همه این تفاسیر، برآیند فعالیت فوتبال پایه در ایران در چند دهه اخیر، چیزی جز ناکامی نبوده. حسرت ۴۸ ساله تیم امید برای راهیابی به مسابقات المپیک، عصاره تمام ناکامی‌هاست که در بالا آنها را مرور کردیم. مدیران و مسؤولان ادوار وزارت ورزش و جوانان، کمیته ملی المپیک و فدراسیون فوتبال به خاطر این ناکامی‌ها مقصرند؛ چرا که باعث نسل‌سوزی در فوتبال ایران شده‌اند.

گفت‌وگو با کاپیتان دهه هشتادی تیم نوجوانان پرسپولیس درباره

تجربه‌های فوتبالی‌اش و مشکلات تیم‌های پایه

یک کشف توپ

مهدی طارمی، بازیکن موفق این روزهای فوتبال ایران است. زنده‌ترین گل لیگ قهرمانان اروپا ۲۰۲۱، آن هم به چلسی، قهرمان این دوره از مسابقات، بالاتر از بزرگانی چون مسی، نیمار و امباپه، نشان دهنده اوج آمادگی اوست. مهاجمی که در فصل قبلی آقای گل شد و این فصل هم، عنوان آقای پاس گلی لیگ معتبر پرتغال را به نام خودش ثبت کرد.

حضور طارمی در سطح اول فوتبال جهان، برای نسل جوان فوتبال ما امیدبخش است. در صورتی که اهمیتی ویژه‌ای به ورزش پایه داده شود.

به همین بهانه و البته دوره مقدماتی جام جهانی سراغ دو نفر از کارشناسان ورزشی و مربی تیم فوتبال نوجوانان پرسپولیس رفته‌ایم تا درباره وضعیت ورزش پایه و استعدادیابی نوجوانان، شنونده حرف‌هایشان باشیم.

گفت‌وگوی ویژه‌ای هم با محمدحسین عباسی، کاپیتان نوجوانان پرسپولیس داشته‌ایم. بازیکن خوش تکنیک و بازیسازی که متولد اسفند سال ۱۳۸۲ است و آینده روشنی در فوتبال دارد. تیم نوجوانه هم برای آقای کاپیتان آرزوی موفقیت دارد.

شما از چه سالی فوتبال حرفه‌ای را شروع کرده‌ای و

چگونه به استعدادت در فوتبال پی بردند؟ اولین

تیم حرفه‌ای شما کدام باشگاه بود؟

من از کودکی به فوتبال علاقه داشتم.

اولین مسابقه حرفه‌ای من به

سال ۹۵ برمی‌گردد و از آن موقع

تا الان، عضو باشگاه پرسپولیس

هستم.

مربیان من آقای میلاد شایگان و مسعود

آگین، از تیم‌های محلی که در آنها توپ می‌زد،

من را برای تست به باشگاه پرسپولیس معرفی

کردند و خوشبختانه تست‌های فوتبالی را

پشت سر گذاشتم و در این تیم پذیرفته شدم.

الگوی فوتبالی‌ات در ایران و خارج از ایران کیست

و هدف بلندمدت و کوتاه‌مدت برای آینده فوتبالی‌ات را

بگو.

من بین تیم‌های داخلی، طرفدار

پرسپولیس هستم. الگو و بازیکن

مورد علاقه من هم میان بازیکنان

ایرانی، وحید امیری است. به دلیل

اخلاق و رفتار حرفه‌ای و البته فنی

بودن او که به نظر برای همه ثابت

شده است. اما در خارج از ایران

طرفدار و عاشق باشگاه آرسنال

در لیگ برتر هستم و لیونل مسی

هم بازیکن مورد علاقه من میان

بازیکنان غیرایرانی

است.

همه مسی

را برای تکنیک

و گلزنی‌اش دوست دارند اما من برای

بازی‌سازی خوبی که دارد، دوستش

دارم. دلم می‌خواهد خودم روزی به

عنوان بازیساز بزرگسالان پرسپولیس

شناخته شوم.

در چه پستی بازی می‌کنی و چه

شماره‌ای را می‌پوشی؟

پست تخصصی من در

سال‌های گذشته، هافبک

میانی است. تجربه بازی در

پست‌های هافبک دفاعی، تهاجمی و

بال راست را هم به دلیل پاراست بودن دارم.

شماره مورد علاقه من هم شماره ۹۲ است.

وضعیت ورزش پایه و ورزشکارهای همسن‌ات

چگونه است؟

حسن خان محمدی: به درخشش ملی نوجوانان پرسپولیس امیدوارم

کرونا بر همه چیز تاثیر گذاشت، از جمله تیم ملی نوجوانان. با وجود برنامه‌های خوب آقای عبدی، کرونا فعالیت‌های تیم را کامل متوقف کرد.

اخیراً از تیم‌مان چهار پنج بازیکن به تیم ملی نوجوانان معرفی کرده‌ام که در نهایت آقای عبدی یکی از آنها را برای تیم ملی انتخاب و دعوت کرد.

خدا را شکر بازیکن منتخب در سه بازی دوستانه خوش درخشید و امیدوارم به زودی، عمده بازیکنان تیم ملی از تیم

تعویض چند باره مدیران در چند سال گذشته، اجازه تغییر و تحول اساسی را نمی‌داد.

متأسفانه نبود ثبات مدیریتی در فوتبال ما به شدت حس می‌شود و این مساله به فوتبال پایه به خصوص نوجوانان آسیب زیادی می‌زند.

تیم ملی نوجوانان ایران در چه وضعیتی

است و این که پرسپولیس ملی پوش دارد؟

برای قوت و پیشرفت در سطح ملی و باشگاهی، به برنامه‌ریزی و پیگیری خاصی از سمت مسؤولان مرتبط نیاز داریم.

به عنوان مربی نوجوانان پرسپولیس از

وضعیت تیم بگویی و این که چقدر امید برای

ستاره شدن بازیکنان این تیم وجود دارد؟

بنده فکر می‌کنم در تیم نوجوانان

پرسپولیس مشکلات مدیریتی داریم،

البته منظورم مدیریت فعلی نیست، بلکه